

KÖZLÖNY,

hivatalos lap.

Megjelenik, hétfőt kivéve, naponként egy — országgyűlés alatt több — iven. Előfizetési díj folyó féltre helyben 7 frt, vidékre 8 frt p.p. — Előfizetési helyben a kiadó-hivatalban (Szabad-ság-tér előbb Dercsényi, most Zsotér-féle házban a városház mellett); vidéken minden álladalmi postahivatalnál. — A szabott díj hivatalos hirdetések és csatolmányok után a szokott beiktatási 's felvételi díjak fizetnek. A meg nem szabott díjnak hasábsoráért 5 p. kr. vétetik. Mellyekért eddig díj nem fizetett, ezután is díjmentesek maradnak. — Magán hirdetések nem vétetnek föl.

HIVATALOS RÉSZ.

Rendelet.

F. r. 23,260.

Tapasztalván, hogy sokszor nemcsak a hadtestek küldetésnek a ruházottmányhoz zászlóaljaik számára felszerelési czikkért, hanem ugyanazon zászlóaljak külön illetéküket a raktárból ismét kivesszik, és így míg némely hadtestek ruhákkal kétszeresen vannak ellátva, addig más hadtestek és a Pesten összegyűlő ujonczok e tekintetben szükségét szenvedni kénytelenek.

Miután továbbá a ruhakivétel végett minden előleges bejelentés nélkül Pestre küldött tiszték nem mindenkor elégtetettvén ki azonnal, itt több napokig haszontalanul időznek.

Végre azon eset is adván elő magát, hogy a ruházottmányhoz több láda különféle felszerelési czikk szakadozott, kiégett, és darabokra rongyolt állapotban haszontalanul küldetett: addig is, míg a hadtestek ruházati felügyelőinek kinevezése és működésüknek útasítás szerint megkezdése által a ruházati ügy a megkívántató rendbe hozhatnák; az egyes hadtestek és osztályok parancsnokságainak ezennel meghagyatik, hogy:

1-ör. Ide részletes jelentéseiket felterjeszték arról, mennyi és miféle ruha és felszerelési neműeket és mellyik ruhából vették ki f. évi május 1-je óta, és mikép osztattak azok szét az egyes zászlóaljak 's csapatok között.

2-ör. Mielőtt ruhakivétel végett valakit Pestre küldenek, mindig előbb a szükségletéről a hadsereg ruházati felügyelőjét, Szolényi alezredest tudósítsák, és annak a kivételi idő iránti választ elvárják.

3-ör. A haszonvehetlenné vált ruhák és felszerelési czikkek mindaddig a pesti ruházottmányhoz be ne küldessenek, míg azoknak hová fordítása iránt a nevezett főfelügyelőségnek rendelete a részletes leírás beküldése mellet, ki nem kérétek.

Hadügyministeri álladalmi titkár,
Szabó Imre.

Kitűtetések.

A. 23424.

Goldberger 9-ik huszár ezredbeli főhadnagy a Szent-Márton melletti ütközet alkalmával az elszéledt lovasságot jeles vezénylői gyorsasággal össze, és felállítván, ezen csapatjával a gyalogságunkat üldöző két kozák osztályt nem csak visszatarthatá, hanem tetemes veszteséggel vissza is nyomta, mi által a részünkről nagyobb veszteséget megakadályozá, melly hősiestettét, 's hazája iránti lángszerelmét nevezett főhadnagy urnak dicsőró elismeréssel bocsátjuk tudomására a közönségnek.

Molnár Mihály 65-dik honvéd zászlóaljbéli hadnagy azon elszánt készségeért, melly szerint az ellenséges csapatok előtt, 's között egy rábizott rendelettel illető helyére jókor elszállítá, nyilvánosan megdicsértetvén, egyszersmind zászlóaljában soronkívül folyó évi június 25-kei ranggal, és június 16-ikai illetménnyel főhadnaggyá előléptetik.

Budapesten, jun. 28. 1849.

Hadügyminister helyett az állad. titkár,
Szabó Imre, ezredes.

A. S. | 22. 542.

Kinevezések.

Kinevezetnek a' hetedik huszár ezredhez.

Főszázadosokul:

Trojáczyk Arthur 1-ső, Czifra János 2-dik. Osváth Ferencz 3-dik alszázadosok.

Alszázadosokul:

Havranek Lajos 1-ső, Korbonits Antal 2-dik, Pribék Péter 3-dik, Németh Ignác 4-dik, Hortobágyi (Haberli) Jakab 5-dik főhadnagyk.

Főhadnagykul:

Bognár Mihály 1-ső, Döry László 2-dik, Háasz Károly 3-dik, Schwartz János 4-dik, Átsay István 5-dik, Déli József 6-dik, Farkas János 7-dik, Vieland János 8-dik, Bachmajer Jakab 9-dik, hadnagyk.

Hadnagykul:

Pongó József volt n. ő. segéd 1-ső, Teserniczky Győző n. ő. százados 2-dik, Bakó Imre ezredbeli, Füzesséry Menyhért 49. honvéd zászlóaljbéli őrmesterek 3. juliustóli, Fáy Barna ezredbeli tizedes 4-dik juliustóli ranggal és 1-ső juliustóli illetménnyel.

Hadügyministeri álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

A. 22,466.

Csanády Mihály 58-dik zászlóaljbéli százados kisujszállási kórházparancsnokul kinevezeték. Budapest, június 29. 1849.

Hadügyministeri álladalmi titkár
Szabó Imre, ezredes.

A. 21057.

A' komáromi térparancsnoksághoz kinevezetnek: főhadnagy Hauschilt Endre, térszázadosnak; Csavojzsky Vincze volt számvevői hadnagy, térszázadosnak; és Niertit Károly 37-dik zászlóalji őrmester, hadnagynak.

Szállítóházi parancsnok és főhadnagy Stipetics József, századosnak. Zenekari hadnagy Zinner Sebestyén, főhadnagynak. Folyó hó 16-tól számítandó rang és illetménnyel.

Kelt Budapesten, június 29-én 1849.

Hadügyminister helyett az álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

C. | t. 3149.

Stoffer György tüzér tizedes a' harcmezőn karját vesztvén, egyéni miveltége és hosszas hű szolgálata méltánylatul július 1-től számítandó hadnagyi rang és illetménnyel nyugdíjaztatik.

Budapest, június 29. 1849.

Hadügyministeri helyettes és állad. titkár,
Szabó Imre, ezredes.

20888 : 2050. II.

Reitmeyer Antal 60 sz. gy.ezred 3 zászlóalji; Moreczky Farkas 9-dik h. zászlóalji; Clementis József 42 h. zászlóalji hadnagy alorvosok ezennel június hó 16-tól számítandó ranggal és illetménnyel főhadnaggyá előléptetnek; és Grünbaum Zachriás a' 60 sz. gy.ezred 3-ik zászlóaljához hadnagy alorvosul kinevezeték.

Hadügyministeri álladalmi titkár
Szabó Imre,
ezredes.

2383. H.

A' komáromi tábori kórodához Dominig Gáspár százados-főorvosul július 1-jétől számítandó rang- és illetménnyel kinevezetett.

Hadügyministeri álladalmi titkár
Szabó Imre,
ezredes.

2413. H.

A' 100 zászlóaljhoz kinevezett főorvos Dr. Domin betegsége miatt állomását el nem foglalhatván, helyette Hollaender József orvos sebésztudor nevezetett ki.

Hadügyministeri álladalmi titkár
Szabó Imre,
ezredes.

20892 | 2055. H.

Csajka Lajos, Vilmos huszár ezred, és Béler János 2-ik gy. ezred 2-ik zászlóalji hadnagy alorvosok, ezennel főhadnaggyá június hó 16-tól számítandó illetménnyel előléptetnek.

Hadügyministeri álladalmi titkár
Szabó Imre, ezredes.

20670. | 2095. H.

Brachfeld Márk a' komáromi kórodába főhadnagy alorvosul július 1-től számítandó ranggal és illetménnyel kinevezeték.

Hadügyminister helyett álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

2411. H.

Kulcsár Valentin az olasz légióhoz hadnagy alorvosul f. hó 16-tól számítandó ranggal és illetménnyel kinevezeték.

Hadügyministeri álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

F. g. 23180.

A' nagyváradai élelmezési raktárhoz Héfler Ferencz élelmezési segédtségtől folyó hó 16-tól kinevezetett.

Budapesten, június 22-én 1849.

Hadügyi álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

23062 | 2346 H.

Farkas Pál, sebészmeister a' 93-ik h. zászlóaljhoz hadnagy-alorvosnak július 1-éről nyeresdő rang 's illetménnyel kinevezeték.

Hadügyministeri álladalmi titkár
Szabó, ezredes.

C | t. 3171.

Ujfalusy Sámuel, Salacz Ferencz, Neskó Jenő és Kis Lajos tüzemesterek, hadnagykul; Fridrich József löszerez, számvevőül folyó június 16-tól számítandó rang és illetménnyel kinevezetnek.

Budapest, jun. 29. 1849.

hadügyministeri helyettes és álladalmi titkár,
Szabó, ezredes.

F. g. 22,424.

Erdős Ferencz a' h. u. m. számvevőségi hivatal főnökévé júniushó 16-tól kezdve kinevezetett.

Görgei Arthur,
hadügyminister.

22,435 | F. g.

A' hadügyministerium tüzéri osztályához Benedek Ignác fogalmazó, titoknokká; Prépost István segéd-iktató, segédfogalmazó és Halbritter Gusztáv irnokká f. hó 16-tól kinevezettek. Budapest, juniushó 28. 1849.

Hadügyi álladalmi titkár
Szabó Imre, ezredes.

F. g. 8796.

A' szegedi tábori kórodánál működő Rech László számvevő főhadnagy, számvevővé századosi ranggal június hó 16-tól léptetett elő.

Hadügyminister helyett az álladalmi titkár
Szabó Imre.

F. | g. 22179.

A' hadügyministerium elnöki osztályához Pétery Antal segédfogalmazó fogalmazóul június 16-tól kinevezetett.

Hadügyi álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

A. 13019.

Petőfi Sándor honvéd őrnagy, saját kívánatára a' magyar hadseregből kilépvén, minden további szolgálat alól ezennel felmentetik.

Budapest, jun. 28. 1849.

Hadügyminister helyett az álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

A. | 23451.

Jenik Mór 8-dik huszár ezredbeli őrnagy folyó hó 11-től. Merscheidt Arthur 60-dik honvéd zászlóaljbéli százados folyó hó 18-tól, Simonyi István 33-dik gyalog ezredbeli százados folyó hó 18-tól, Szebetics Károly 52-dik gyalog ezredbeli százados folyó hó 19-től; b. Tassin Béla 6-ik huszár ezredbeli százados folyó hó 24-től, Nagy László 44-ik honvéd zászlóaljbéli százados, folyó hó 24-től, Klempai János 39-dik gyalog ezredbeli főhadnagy folyó hó 11-től, Molnár N. 2-dik honvéd zászlóaljbéli főhadnagy folyó hó 20-tól, Váradi József 3-dik huszár ezredbeli főhadnagy folyó hó 24-től, Müller János utász 1-ső zászlóaljbéli hadnagy; Ónodi Szabó Péter számvevő segéd hadnagy a' 13-dik huszár ezrednél folyó hó 26-tól saját kívánatára a' magyar hadseregből kilépvén, minden további hadi szolgálat alól felmentetnek.

Budapest június 28-kán 1849.

Hadügyminister helyett az álladalmi titkár
Szabó Imre, ezredes.

2326 : 604. B. n. ő.

Gróf Somsich József somogy megyei díjnélküli nemzetőrségi őrnagy, saját kérelmére gyengélkedő egészségét hozván fel okul, hivatalától fölmentetik.

Kelt Budapesten, június 26-kán 1849.

Bélgügyminister
Szemere Bertalan.

Névváltoztatások.

2212. 2215 : B.

Strasser József uradalmi számtartó vezetéknévénél Uta-si-ra, Quilla Antalénak Majorosi-ra, Wendeschu Józsefénak és Ágostonnak Védey-re, Herdt Lipóténak Tüzes-re, Schauer Jánosénak Jegesi-re, Tezlinger Pálénak Táray-ra, Müller Tamásénak Molnárfi-ra, végre Kampis Antal 's Miklósnak Mezei-re kért változtatása megengedtetvén, közhírré tétetik.

Kelt Budapesten, június 25-én 1849.

Bélgügyminister
Szemere Bertalan.

2206 : B.

Szukits Antal honvéd őrmester vezetéknévénél Szukira kért átváltoztatása megengedtetvén, ezennel közhírré tétetik.

Kelt Budapesten, jun. 24. 1849.

Bélgügyminister
Szemere Bertalan.

2217. B.

Pfansmid Károly debreczeni törvényszéki tanácsnok vezetéknevének Zászlósi-ra kért változtatása megengedtetvén, ezennel közhírré tételik.

Kelt Budapesten, jun. 26. 1849.

Belügyminister
Szemere Bertalan.

2232. B.

Rasovicz Mór főhadnagy vezetéknevének Rázsai-ra kért átváltoztatása megengedtetvén, ezennel közhírré tételik.

Kelt Budapesten, junius 26. 1849.

Belügyminister
Szemere Bertalan.

2210. B.

Umbaiszer Ignác 9-dik huszár ezredbeli tizedes vezetéknevének Körházy-ra kért átváltoztatása megengedtetvén, ezennel közhírré tételik.

Kelt Budapesten, junius 25. 1849.

Belügyminister
Szemere Bertalan.

2208. B.

Willering Gyula vezetéknevének Kellesey-re kért átváltoztatása megengedtetvén, ezennel közhírré tételik.

Kelt Budapesten, junius 25. 1849.

Belügyminister
Szemere Bertalan.

2211. B.

Kmoskó Ágoston közhonvéd vezetéknevének Börner-re kért átváltoztatása megengedtetvén, ezennel közhírré tételik.

Kelt Budapesten, junius 25. 1849.

Belügyminister
Szemere Bertalan.

Adakozások.

§101, | p. u.

Esztergom megye hetvenkilencz főt 7 krt p.p. egy 35 darab aranyt nyomó arany és egy ezüst nádori emlékpénzt a' haza oltárára szentelvén; ezen hazafiai áldozat ezennel közhírré tételik.

A' pénzügyministeriumtól.

Fg. | 23,599.

Bugyi helység közönsége a' sebesült honvédek számára 50 pengő főt ajándékozott azon megjegyzéssel, hogy hasonló czélra teendő gyűjtéssel az előjáróság folytonosan foglalkozik. Melly hazaifias ajánlatával tanusított hazaszeretete, a' midőn nyilvánosságnak utánzásra méltó példányul átadatik, fogadják a' nevezett község és a' lelkes előjáróság a' haza és kormány nevében elismerő köszönetemet.

Kelt Budapesten, junius 24-kén 1849.

Hadügyminister helyett az álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

C. | A 3174.

Szontagh Károly késmárki ügyvéd egy szuronyos fegyvert; Oltványi Sándor szabolcsi szabad lovas csapatbeli százados hasonló egy a' tarczali útközet alkalmával rohammal elvett katonai gyutasos fegyvert adott az álladalomnak; miért is az illetőknek köszönet szavaztatik.

Budapest, junius 29. 1849.

Hadügyministeri helyettes és álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

F. g. | 20436.

Az erdőhegy kisjenei nemzetőrök által a' haza oltárára tett gyűjtemények, ugy mint: Soltész Lajos 2 ft. Pitner Péter 2 ft. Kopf György 1 ft. Biró András 1 ft. Hegedüs György 1 ft. Biró Dániel 1 ft. Penyitóka Mihály 1 ft. Kadár Sámuel 30 kr. Farkas József 30 kr. Hibrant Mihály 30 kr. Klein József 30 kr. Emmer Magdolna 30 kr. Stab Pál, Bojár Ferencz 30 kr. Csábi Gábor 30 kr. Pálffy Ferencz 30 kr. Jónás Ferencz 40 kr. Emmer Imre 20 kr. Pálffy József 20 kr. Pálffy István 20 kr. Biró Ferencz 20 kr. Vajda István 20 kr. Kiss Biró János 20 kr. Geleon György 20 kr. Szalkai György 20 kr. Kerekes Sándor 20 kr. Tüser Sándor 15 kr. Bányai Ferencz 12 kr. Gyorgyovics Ignác 10 kr. Pálffy György 10 kr. Cs. Molnár Sándor 10 kr. Fiklonides Mihály 10 kr. Bihari Pál 10 kr. Szőke András 10 kr. Varalyai Ferencz 10 kr. Krieser Antal 10 kr. Molnár Balázs 10 kr. Tokai József 10 kr. Tóvisháti István 10 kr. Kiss Ferencz 10 kr. Seppi András 10 kr. Pálffy Mihály 10 kr. Pálffy András 10 kr. Pálffy István 10 kr. Tüser István 10 kr. Kiss Pálffy János 12 kr. H. Pálffy István 10 kr. összesen 32 főt, ugy szinte Körösy János által adományozott egy kard, és Liszt Katalin által egy lepedő, egy törülköző, Körösy János nemzetőri százados által beadatván, fogadják az adakozók a' hon nevében nyilvánított szives köszönetemet.

Hadügyministeri álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

Fizkszó városának összes lakosai magyarország függetlensége ünnepének méltóbb megülésére a' sebesült honvédek számára adakoztak: Thanhoffer Nina és Pap Minka kisasszonyok példás buzgósággal gyűjtöttek 78 darab inget, 60 gatyát, 34 sebkötőt, 7 párnahajat, 3 törülközőt, 6 lepedőt, 62 font sebrevaló rongyokat, 10 font tépést, 6 ezüst forintot; Kovács József úr pedig gyűjtött 34 ft és 30 kr. p. összesen 40 ft 30 krt pp. Melly pénzmennyiséghez Darvas Imre 10, Czehmaster Antal 1, Maurer György 1, Bütner Ferdinand 1, Kóncs József 2 ft, Demtsa Szilárd 30 kr, Thauhoffer János 5 ft, Cserépi Ferdinand 1, Kenedics János 1, G. F. 1, Reiter Antal 5, Litschauer

János 2, a' helybeli szüts-czéh 1, Cs. D. 2 rft, Palányi István 30 kr, egy szegény honfi 30 kr, Hudácskó Györgynő 1 ft 48 kr, Aichman Józsefnő 2 ft, egy valaki 24 kr, ismét többen 1 ft 18 kr ezüst pénzben, Dániel Pál képviselő ur pedig egy kétszövényű fegyverrel járultak.

Vegye e' város lelkes közönsége e' honfiai áldozatkészségéért sebesült bajnokaink nevében forró köszönetemet. Pesten, junius 30-án 1849.

Álladalmi rendőrség
középponti osztály igazgatója,
Hajnik Pál.

Harmadik jelentés az üllei kaszárnyabeli kórház sebesültjeinek tett hazafiai ajánlatokról. Fischer Julia asszony 160 font szárított szilvát hozott: ezek közül 50 fontot Hohlfeld kereskedő, 40 fontot Glacz K., Éder 25 fontot, Semmelweis 25-öt, Prickler kereskedő 10-et, Steinbach 10-et. Tépést hoztak: Pauer Katalin assz. 1 csomót; Müller Lóra, Fanni, Cicelle és Fini 1 csomót; Melcer Emilia és Luiza kisassz. Rozsnyóról 6 fontot küldtek 's pólyákat; Jarmanovics Petronella 1 csomót és kötölkét; Heinrichai assz. leányával, Naller Gusztó, Oláh Erzsébet kisassz. egy egy csomót; Kovács Látinovic asszony, igen szép tépeten kívül 5 lepedőt, 7 vánkoshaját és nyomatékokat; Sinégné assz. tokait, becsináltat, gyümölcsöt; egyéb figyelemmel; Zeitinger Józ. vendéglő 12 akó vörös bort; névtelen 40 font friss cseresznyét; más névtelen több palack tokait; Csukás Teréz kisassz. koronként citromokat egyéb figyelemmel. Ezenkívül üdülő honvédek folyvást készítenek magok is sebes társaik számára tépést. Köszönet mindnyájoknak a' megvédett haza nevében. Pest, junius 27. 1849. D. Fromhold K., az üllei kaszárnyai kórház igazg. főorvosa.

Csernus József kisasszony Abonyban példás erélyességgel 170 rft. 56 kroat p. p. a' végre gyűjtve össze, hogy ezen összeg sértült és beteg vitézek között rögtön segedelemképen kiosztassék, ezt megteendő, ezennel mind a' gyűjtő, mind az adakozóknak az érdeklettek nevében, szives köszönetet mondok. Pesten, junius 20. 1849.

Kossuth Meszlényi Teréz.

A' sebesült vitézek ápolására összeállított női egyesület pénztárába befolyt összes bevétel, mint ez a' folyó évi május 18-án a' Közlöny 108. számában közhírré tételik tészen 8504 rft. 2 aranyat; a' Közlöny 121. számában tett közlés szerint a' junius 1. tartott gyűlés előtt újabban beadattak, összesen 382 f. 21 k. az összes bevétel 8883 rft. 21 kr. 2 arany; a' kiadások az egyleti választmány rendelete és átvizsgálása nyomán tészenek 4015 rft; felmarad 4868 f. 21 kr. 2 arany, melly összeg a' Közlöny 121. számában közhírré tett egyleti végzésnél fogva Debreczen városánál letendő, ideiglenesen azonban a' budai főpénztári hivatalnak a' mai napról költ nyugalványára szerint nála letéttetett, a' fenebbi kiadási költségek, igy az adakozók által, kik nevei már részben kinyomattak, részben az álladalmi nyomdában jelenleg nyomatnak, beadattak segítségével az egyesület az álladalomnak eddig általadott 106. szálmazsákok; 100 pár fehérruhát; 73 paplant; 200 lepedőt; 100 vánkost; 200 vánkoshaját; 43 matrácot; 53 pokrőczot; 112 kötőt; 2 mázsa tépetet; — ismét 36 inget; 28 lábravalót; 75 kötőt; 1 nagy láda tépetet; — újabban 100 darab szálmazsákok; 85 paplant és pokrőczot; 125 párnát; 32 matrácot; 110 pár fehérruhát; másfél mázsa tépetet; 100 kötőt; 100 polyát; 24 törülközőt; végre 155 inget; 66 lábravalót; 118 törülközőt; 38 paplant; 70 pokrőczot; 250 vánkoshaját; 220 szálmazsákok; 32 matrácot; 70 sebkötőt, e' felett kiállítatá több ezer lepedőnek a' varrástát.

Kelt Pesten, julius 1. 1849.

Kossuth Meszlényi Teréz, elnök.

Cseh János kardszagi kath. lelkész a' sértült honvédek javára aláírás útján beszédelt 108 ft 45 krt pp. küldött, — fogadják érette a' szenvedők nevében forró köszönetemet.

Kelt Szegeden julius 12. 1849.

A' nőegylet elnöke

Kossuth Meszlényi Teréz.

Igazítás:

A' Közlöny 145-dik számában A. 23,193 szám alatt a' törzstiszti kinevezések közt Rapasi helyett Rapaics, és Makta helyett Makrai olvastassék.

Budapest, junius 30-án 1849.

hadügyi álladalmi titkár,
Szabó Imre, ezredes.

Nem hivatalos rész.

Szeged, julius 12-én 1849.

Az ország kormánya mult junius végnapjában, egy értesítvényt bocsátott a' főváros lakóihoz: szólott hozzájuk úgy, mikint férfiakhoz szokás, himezés nélkül, leplezetlenül.

Kimondá nyíltan, miként meglehet, hogy rendes székhelyét el fogja hagyni egy időre ismét, ha a' hadi munkálatok töle ezen áldozatot követelendik.

És hogy ezen eset csakugyan bekövetkezett — a' jelen cikk kelte is mutatja.

Volt idő szabadságharcunk folyama alatt, midőn a' kormány hasonló elhatározását, ha nem egészen is, egy részben legalább a' pillanat kényszerűsége idézte elő; és e' nemzet önmagához bizalmát még sem veszte el.

Az eredmény fényesen jutalmazá ezen kitűrést. Hadseregünk, mint a' meséskor hőse; még hőlcséjében megkezdé a' titáni munkát, s hogy ereje miként gyarapodott, mutatják a' győzelmek, mellyeket kivívott. Szólnoktól kezdve legújabbban a' szönyi sánczokig.

Ki hinné, hogy illy hadsereggel az ország kormánya ne volna képes tartani a' fővárost; ki hinné, hogy ennyi hős kar ne képezne elegendő erős bástyát, mellynek körében a' kormány daczolhatna az ellenség előre nyomuló hadával?

Ha személyes bátorlétről lett volna kérdés, a' kormány fogta volna tudni, hogy legbiztosabb hely ott van az országban, hol a' vitéz magyar haderő összevonatik.

Ha a' haza megmentésében olly kitűnő helyet foglalna megtartani egy várost, legyen az bár a' főváros maga, hogy ennek minden egyéb tekintet alá rendelni lehetne; akkor a' kormány maradandott a' hol volt, rendes székhelyén.

Azonban a' főtekinet, mellynek semmit alárendelni nem szabad: okszerű ugy rendelkezni, hogy az egész haza, az egész nemzet megmentessék.

'S ne feledjük, hogy a' muszka betörés óta hadjáratunk új stadiumba lépett. Új rendelkezéseket kívánunk a' hadi munkálatok is. Az eddigi működés elegendő volt arra kényszeríteni az osztrák császárt, hogy gyöngeségét Europa előtt nyíltan bevallja. Most ugy kell intézkedni ismét, miként a' „minden oroszok czárja“ kénytelen legyen megismerni, hogy egy szabad nemzet leigázására nem termett még elég számú kozák.

A' hadsereg ezen újabb dispositióját nem késendünk a' közönség tudomására juttatni, mihelyt bizonyosságot szereztünk magunknak arról, hogy ezáltal ellenségeinknek jó szolgálatot nem t-venk. Addig szerkesztőtársainkat kérjük a' haza nevében: ne engedjenek lapjaikban olly tudósításoknak helyet, mellyeket az ellenség szivesebben megjutalmazna, mint a' legpontosabb kémiai szolgálatot.

Egyik oka tehát a' főváros ideiglenes odahagyásának abban fekszik, mivel a' kormány szakértők véleménye nyomán meggyőződött arról, hogy Budapestet a' concentrált hadi operatiók alapjául fölvenni nem lehet.

És mi azt hisszük, hogy a' kormány ugyanezen fonalon indulva hasonló eljárást fogna követni Szegedre nézve is, mihelyt meggyőződnek, hogy helybenmaradása a' czélba veendő hadi munkálatoknak gátul szolgál.

Tán nem csalódunk, ha a' kormánynak jelen székhelyváltoztatási lépésében egy másik eszmét is vélünk rejteni.

Mint az imádkozó mohamedáknak kelet, olyan nekünk magyaroknak veszély idején a' Tisza vidéke. Egyetlen elvesztett útközet esetében a' futó ellenség ezrei élve rohannak itt a' természet által megásított sírjokba, míg részünkről aránylag sokkal kisebb erő is bevehetlen posztókból védheti magát.

Aztán meg a' Tisza népe! ezen tősgyökeres megdedzett magyar faj, melly a' függetlenség érzelmét a' végtelen puszták síkján szívja magába, nem önkénytelenül vonja-e magára ilyenkor a' figyelmet.

A' kormány feihetta az egész nemzetet, hogy az élethalál harcban, melly az egész művelt világra szól, millio karokkal támogassa a' hadsereget.

E' felszólításnak már is látszik sükere tul a' Tiszán. Honnan van az, hogy a' hires kozák jónak látta odább állani Debreczenből? Honnan van az, hogy az egész tiszántuli rész újra tisztá az ellenségtől? Mert előtte, mert oldalról, mert háta mögől mindenfelé sötét tömegeket látott mozogni. Mert a' népfelkelés hullámzott előre mint árvíz haragos hajbái.

Pedig e' fölkelte nép sehol sem ütközött meg, csak mozdult mint az alvó oroszán, mi-ön prédáját megpillantja.

És Debreczent a' két napos muszkauralom talán hűséges, alattvalójává tevő a' minden rozsrogak czárjának? Menjetek csak, nézzétek a' Tiszántul mozgó fölkelő csapatok ezreit. Ott vannak Debreczen derék fiai, haragban égő arczokkal, szikrázó szemekkel. A' muszka látogatásnak legfőlebb azon hasznát vehék, hogy megjegyzé mindenik jól a' maga muszkáját, a' többi a' legelső találkozásnál majd elvégzi a' lándzsa vagy a' vassvilla.

Könnyebb egy feckének nyarat csinálni az északi sarknál mint néhány száz kozák látogatónak Debreczent Kamcsatkává változtatni.

Ez csak egy példa a' nép meghódíthatlanságára. Illyen a' nép mindenütt, hol emberi méltóságának, polgári szabadságának öntudatára jutott. Illyen Magyarország népének többsége, illyen kiválólag a' tiszai vidék.

Ez szolgált iránytű gyanánt ez év elején Kossuthnak, midőn a' kormányt és képviselőházat Debreczenbe tette által.

Ez lehet vezéreszméje most is, midőn ideiglenes székhelyül Szegedet választja.

Különség a' kettő között csak az: hogy ez év elején, mint említők, jobbra a' pillanat kényszerűsége határozott, most pedig az új hadi munkálatok igényei kívánták ez áldozatot.

Januar elején megjóslá Kossuthunk Debreczenben, hogy a' nemzet függetlensége e' város kebeléből leend kiviva. 'S jóslata beteljesedett.

Mostani jóslata ez: hogy a' harc melly Europa népeinek szabadságát kivivandja ez lesz, melly innen Szegedről intéztetik.

A' teljesülés istennél van. Magyar nép! te vagy az eszköz isten kezében.

Kelj föl, és isten megáldja fegyvereidet!

Nemzeti gyűlés.

CLXVI. Képviselőházi ülés julius 2-kán 1849. délelőtti 8 és fél órákor, Pesten a' megyeteremében.

Elnök: Palóczy László korelnök.

Elnök: Miután közelebb mult majus hó 31-kén a' Debreczenben tartott utolsó ülés alkalmával azon végzés hozatott, hogy hadseregünk vitésége által az ország fővárosa a' nemzet kezébe szerencsésén visszakerülvén, a' nemzetgyűlés tartásának

helye ismét a' kormány és történetese v

senek, ekkor i

nyén megjelen

felviradt, mély

állalam igen t

mai ülés jegyz

hogy a' netala

tisztelettel jele

idősb tagja, 's

értelmében kö

ket, mert a'

ebbeli hivatal

de egyenesen

felbontatlanul

Irányi

vetkező levele

„Tisztele

kül, hogy De

hazánk vészna

mellynek haza

e' bazát. 'S ér

igen mélyen e

tartottam vol

ban, midőn a'

tette, rendes,

a' ház első kö

állapított rend

kormány csak

a' tisztelt kép

elhagyom. A'

munkálásukér

hőszönetet m

kikérhessem.

Elnök

érdemes elnö

koztathatom

tassanak az e

jon a' korelnő

dok. Mielőt

vélekedéséve

tárgyhoz fog

nyit. Mintho

tedősítást ne

jobb volna ta

tisztelt korm

felhívja. (Jól

hogy a' ház

dósítani szives

elnök ur meg

zólo választ

zolásáról jele

Boér.

lasztmány vé

ky István

reczky Ján

igazolandó k

teket igazolt

Elnök

lői állásáról

Tehát az ille

egy kis türel

(Rövid

megérkezvén

Elnök

most, mielő

lapotát 's k

leőbb 's leg

adhat: tehát

kívánt felvilá

Koss

selőház! a' k

lességének,

rosan jogsze

ket, habár

tokban egy

fogva: 's

nyújthatja a

veszélynek

mány meg v

tatkoznakak

kezelt ellen

erő van, h

szélyt elhár

fektetett sz

tisztelt nem

tézésével fo

tekintetben

azon kérde

meg elintéze

helye ismét a főváros legyen; 's miután elhatározottam, hogy a kormány és képviselőház részéről teendő előkészületek megkezdéséhez véget az ülések folyó hó 2-ikáig felfüggesztésnek, ekkor minden képviselő Pesten, az ülések folytatása helyett megjelenni tartozván: most, midőn július 2-ik napja eljött, mely tisztelettel üdvözölöm a jelenlevő képviselő urak állam igen tisztelt koszoruját, 's az ülést ezennel megnyitottam nyilvánítom; 's felszólítván Irányi jegyző urat arra, hogy a mai ülés jegyzőkönyvét vezesse, Hunfalvi jegyző urat pedig, hogy a netalan szólamokat feljegyezze; felvilágosítást tisztelettel jelentem a képviselőháznak, hogy mint e ház legidősebb tagja, 's így korelnöke, azért vagyok bátor, sőt a törvény értelmében kötelességem szerint azért foglaltam el az elnöki széket, mert a háznak köztiszteltében álló alelnöke Almássy Pál ebbeli hivataláról lemondott. Levelét, mely hozzám volt intézve, de egyenesen a házhoz irányozva, felolvasás végett ezennel felbontatlanul átnyujtom. (Halljuk.)

Irányi jegyző olvassa Almássy Pál alelnöknek itt következő levelét:

„Tisztelt képviselő! A szerencse nekem jutott osztalékul, hogy Debreczenben, mint a képviselőház másod alelnöke hazánk vésznapjaiban azon háznak tanácskozmányait vezesse, mellynek hazafisága, erélyessége, 's öszvetartása mentette meg a hazát. 'S én e napokban ámbár nehéz feladásomhoz mérve, igen mélyen érztem tehetőségem csekélyességét: mégis bűnnek tartottam volna, abbéli kötelességemről lemondani; most azonban, midőn a képviselőház üléseit újra szokott helyére visszatele, rendes, felelős kormányt megválasztotta; most, midőn a ház első kötelessége közé tartozik a ház szabályaiban megállapított rendes elnökséget megválasztani; és végre midőn a kormány csekély személyemmel másképp rendelkezni jónak látta: a tisztelt képviselőház bizalmából nyert elnöki széket ezennel elhagyom. A háza ügyeinek elintézésében tanusított hív közremunkálásukért, 's személyem iránt tapasztalt szives bizalmukért köszönetet mondva, engedjék meg, hogy bizalmukat jövőre is kikérhessem. Tisztelettel maradván 's a t.

Elnök: Méltóztatnak a lemondást elfogadni? (Igen.) Az érdemes elnök urnak eddigi szolgálataiért egy hiszem, kinyilatkoztathatom a ház őszinte köszönetét. (Helyes.) Most méltóztatnak az elnökségről rendelkezni. (Mindem oldalról: „Maradjon a korelnök”). Én a képviselőház akaratának tisztelettel hódolok. Mielőtt most tovább mennénk, nem késtem, a tisztelt ház vélekedésével találkozom, ha mondom, hogy mielőtt bármely tárgyhöz fogunk, legelőbb tudunk kell a háza jelen körülményeit. Minthogy pedig e részben senki hitelesebb 's pontosabb tudósítást nem adhat, mint az ország kormányzó-elnöke: legjobb volna talán a jegyző urak egyikét felkérni, hogy az ország tisztelt kormányzóját a képviselőháznak ülésében megjelenésre felhívja. (Jól van, helyes.) Felkérem tehát Hunfalvi jegyző urat, hogy a háznak ebbeli kívánságáról az ország kormányzóját tudósítani sziveskedjék. (Hunfalvi eltávozik.) Addig, míg kormányzó-elnök úr megjelennék, ha méltóztatnak helyben hagyni, az igazoló választmány előadója több ujonnan választott követek igazolásáról jelentést fog tenni. (Halljuk.)

Boér, igazolóválasztmányi előadó olvassa az igazoló választmány véleményét, mellynel fogva Ordódy Pál, Cserkay István, Tizedy Miklós, Ormos Zsigmond, Madreczky János, Madarász László, és Mácsay Lukács igazolandó követeknek ajánlatnak. (A ház az elősorolt követeket igazoltaknak elfogadja.)

Elnök: Sinkay János bácszentai képviselő, képviselői állásáról lemond. Méltóztatnak új választást rendelni? (Igen). Tehát az illető kerület tudósítani fog. — Most méltóztatnak egy kis türelemmel lenni, míg kormányzó-elnök úr megérkezik.

(Rövid idő múlva Kossuth Lajos kormányzó-elnök megérkezőn, kitörő 's hosszasan tartó éljenzéssel fogadtatik.)

Elnök: Miután a nemzeti képviselőház egybegyűlt, 's most, mielőtt bármely tárgyhöz hozzá fogna, a háza jelen állapotát 's körülményeit kívánja tudni, e részben pedig leghitelesebb 's legpontosabb tudósítást az ország kormányzó-elnöke adhat: tehát felkérem ezennel kormányzó-elnök urat, hogy a kívánt felvilágosítást megtenni méltóztatassék.

Kossuth Lajos. (kormányzó-elnök.) Tisztelt képviselőház! a kormány a nyilvánosság irányában is morális kötelességének, de különösen a nemzeti képviselők irányában szoros jogszerű tartozásnak ismerte, és ismeri a körülményeket, habár kedvetlenül, és veszélyesen alakulnának is, titokban egy általában nem tartani; nem tartani pedig két oknál fogva: 1-ször azért, mert csak a helyzet tökéletes ismerete nyújthatja azon alapot, mellyen intézkedni lehessen kellőleg a veszélynek ha van, elhárítására; 2-ször azért, mert a kormány meg van győződve arról, hogy bár mi veszélyesen mutatkozzanak is a megerősödött, és más hatalommal is szövetségelt ellenség miatt hazánk körülményei, a nemzetben elég erő van, ha önmagához hű marad, kevés idő alatt, a vesztélyt elhárítani, és Magyarországnak már a maga alapjára fektetett szabadságát biztosítani. — Nagyon obajtottam volna tisztelt nemzeti gyűlés! hogy míg a kormány a háborúnak intézésével foglalatokodik, a közben a nemzetgyűlés által e tekintetben támogatva egyszersmind az ország jólétének, és azon kérdéseknek, mellyek a közös szabadságnak alapján még elintézésre várnak, megoldásában a nemzetgyűlés szakadatlanul, folytonosan itt az ország szívében tanácskozott, és végrehajtható volna; — hanem kénytelen vagyok kinyilatkoztatni, hogy a hadjárat körülményeit most akkint alakulnak, miszerint minden perczen megtörténhetik, hogy Budapest maga

nem nyújthat biztos helyet a nemzetgyűlés tanácskozássainak azért, mert két- sőt három oldalról fenyegetettik az ellenségnek közelgetése által. — a kormány pedig kötelességeihez tartozik az, hogy ha mind a három oldalról fenyegetésnek ellenében az ellentállás egy perczen a sikernek biztos reményével netalán meg nem kísértethetnék, eldarabolás helyett inkább összegyűjtse az erőt, habár a hadi munkálatnak némi időre kellemetlen következése volna is valamely egyes vidéknek, vagy városnak feladása.

Már a múltakból megtanultuk, hogy Magyarországra nézve helyes politika az, ha a nemzet életének. 's lételének képviselőjeül nem egy hely, nem egy város, hanem a nemzet maga tekintetik, és tekintetik különösen képviselve a kormány és nemzetgyűlés által. Ezen politikát véli a kormány követendőnek most is, mert ha a kormányt és országgyűlést, a három oldalról közelgő 's előre nyomuló ellenségnek valamelyike Pesten lepné meg, ez által véleményem szerint a nemzet ügye, ha nem is megölve tökéletesen — mert a nép még akkor is élne talán — de kétségtelenül százszorososan nagyobb veszélynek volna kitéve, mint az által, ha a nemzetgyűlés és kormány a népek törvényes és alkotmányos képviselője a maga lételét minden veszélyek között helyhez nem kötve fentartja.

Galliczia felől orosz sereg nyomul előre 60,000 főny, legújabb tudósítások szerint előőrsei Mezőkövesd táján állanak, egy része a Tiszán is által kelt; de azon hír, mintha Debreczenben volna, nem való még; legalább a mennyire tegnapelőtt éjjelről tudósításaink vannak; — a másik hadsereg Ausztria részéről nyomul előre; a harmadik felföldről szinté muszkabetörés. Ezen helyzetése a dolognak azt hozza magával, hogy a kormány a hadsereg állásában, sőt — mert ennyit kimondani kötelességnek ismerek, de ennyit elégnek is — magában a hadvezérei személyzetben rögtön módosításokat és változtatásokat tegyen, a mint tett is. Ezen mozdulatok egy részről oda vannak irányozva, hogy ne Pest legyen az eldöntő csatátér és pedig különösen két szempontból: 1-ör azért, mert a körülmények itten az ország haderejének öszpontosítását a kellő időben meg nem engedik. 2-ör azért, mert Pestnek fekvése egy általában nem látszik arra alkalmasnak, ha egyesíteni lehetne is a hadsereget úgy mint kellene, hogy az eldöntő, elhatározó ütközet itt vívattván a kormány és nemzetgyűlés. és ezek által a nemzet sorsa kockavetésre tetessék ki. Megkellvén tehát hadseregünknek állásában némi változásoknak történni, nemcsak azt vagyok kénytelen jelenteni a tisztelt háznak, hogy Budapest e perczen 's a közelebbi időkben a törvényhozás munkálódásainak biztos helyül nem szolgálhat; hanem azt is vagyok kénytelen kinyilatkoztatni, miszerint kívánatos, hogy a nemzetgyűlés tagjai mi hamarabb indúljanak el Pestről, nemcsak azért, mert a hadjáratban gyakran véletlen körülmények is jöhetnek elő, hanem különösen azért, mert a hadjárat elvébe 's rendszerébe fel van véve, és nem lehet másképen, hogy Pest nem állítható a koncentrált operatio alapjául; így tehát a sereg állásában mozdulatok által változtatások törtéendének, 's bölcsen méltóztatnak tudni a nemzet képviselői, hogy midőn a hadsereg mozdul valamely helyen keresztül, épen akkor eszközölni számos gyülekezett általtételét oly nehéz dolog, hogy lehetetlen volna azt — őszintén megvallom — akként végrehajtani; miszerint vagy a hadseregnek szükséges fuvarozási seregek elszállításában hátramaradások ne törtéjenek, vagy pedig a tisztelt képviselők iránti kellő gondoskodás mellözve ne legyen. 'S azért nekem sajnálattal bár, azon kérést kell a minisiteri-tanács egyetértése következtében is előterjesztenem, miszerint nem a tanácsosság, hanem a kényszerűség okozta, hogy kérjem a t. nemzetgyűlést arra, hogy üléseit itten mátol fogva folytatni ne méltóztatassék. (Helyes.) Ennek folytában azon kérdés adhatja magát elő: hogy valamint a múlt december végével Debreczen defigálatott a nemzetgyűlés munkálódásainak székhelyévé, vajjon most is valamely hely kijelöltessék-e? Én tisztelt képviselőház combinalva célba vett hadi munkálataink tervét, azt gondolom ugyan, miszerint a kormány lehetne oly helyzetésben, hogy megmondhatná: hová kellene a nemzetgyűlésnek általtételnie, de én ennek kijelentését a maga sikerében az épen célba vett hadi munkálatoknak végrehajtásában látom feltételezve; más részről ha ezen feltételezés nem volna is, e' perczen nem tartanám tanácsosnak nyilvánossá tenni. Azért arra kérem a tisztelt képviselőházat, hogy a mint már eziránt a kormányfal érintkezése be bocsátkoztak, ha méltóztatnak elhatározni, hogy máshová tegyék által üléseiket, az irány, merre vegyék útjokat, tudva leszen; de ezzel méltóztatásnak megelégedni, 's a kormány az kötelességül tenni, hogy a melly perczen a hadseregnek most célba vett munkálatai egy alkalmas helyet a nemzetgyűlés tanácskozássaira biztosítottak mutatnak, azon perczen a most egy pár percznyi bizonytalan időre elhalasztott üléseknek újra megkezdhetését a képviselőház minden tagjaival közölni szoros kötelességének ismerje. Mert én kinyilatkoztatom, hogy nem pusztán személyes sympathiákból ered ezen kijelentésem, de a nemzet sorsa keltekeinek minden oldalról megfontolásán is alapszik, hogy valamint a múlt lelté nehéz napokban a nemzetre nézve nagyobb szerencsét, magyarország szabadságára nézve hatályosabb valamit nem tudok, mint azt, hogy a nemzetgyűlés mindig együtt volt, — úgy egy általában Magyarországnak sorsát semmi körülmények között egy ember kezébe letéve látni nem szeretném hanem úgy vélem leginkább a nemzet sorsát biztosíthatónak, ha a nemzet képviselői mint a nemzet sorsának urai a lehetőségig együtt vannak mindég (Éljenzés!)

Ezen kijelentésem után nincs egyéb hátra, tisztelt nemzet gyűlés! minthogy számot adjak a nemzet képviselőinek reményeimről a hazára nézve, és számot adjak félelmeimről. A nemzet rendkívüli erőmegfeszítése, hadseregeinknek Európában most páratlan vitézsége, és a nép áldozat készsége oda érlelték magyarország ügyét, miszerint már most bizton elmondhatjuk: hogy istennek választott népe vagyunk a világ szabadsága kivívására. Ha magyarország megáll, fenállásán fog alapulni a világ szabadsága; ha pedig magyarország eldőlt a népek szabadságának hosszú időre vége van. Ez magasztos hivatás uraim! egyesülve van itt a hazafiság érzete az emberi szabadságnak tágabb körre terjedő érzetével, és ez egyesített két érzés ha egy olly nemzetet, melly tavall midőn a vesztély által készületlenül meglepetett, elég volt felébreszteni, 's felerősíteni arra, hogy a vesztélyt legyőzze el annyira hogy hazánk, szabadságunk, 's nemzeti létünk ellensége, saját ereje felett kétségbe esve a világ szabadságának legnagyobb ellenségét a muszkát hívná fel, hogy magyarországot semmivé tenni segítse, ha mondom, ezen kétfős érzet elég erőssé tette a nemzetet annyira ellentállani a veszélynek: meg vagyok arról tökéletesen győződve, hogyha a nemzet gyávan minden legkisebb kedvetlen fordulata miatt a hadjáratnak nem desperál, igaz lesz az, hogy magyarország nemcsak választva látszik lenni, de választva is van arra, hogy a világ szabadságának alapja legyen. De ha a kormány a nemzet erejébe vetett számolásai megcsalának, akkor a historia átka, az istennek ítélete nem engem, ki mindent tettem, és tenni fogok, hanem a nemzetet magát sújtaná; — én a nemzet nélkül nem tudom a nemzetet megmenteni, a nemzettel igen! (Éljenzés.) Ez meggyőződésemm, 's ezen kijelentéssel egyszersmind ki van mondva, hogy a jelen vészes körülmények között a nemzet önsorsának ura, hanem megvallom, szomorú kötelesség egyszersmind megmondanom azt is, hogy itt helyben a fő városban nem mindenek között találkoztam az utolsó perczekben azon hazafüi érzettel, mellyel találkozom különben a nemzetnél, 's mellyet a nemzet minden egyes tagjától meg várhat, de különösen a fővárostól, melly hivatalva van arra hogy a nemzetnek szíve, éltető ereje legyen, de a nemzet legvirágzóbb pontja is. Alig terjedett el a hír, hogy hadjáratunk a kormány székhelyének általtételét szükségessé fogják tenni, már mindjárt a pénzjegyek iránti bizodalom a kereskedői körben csökkenni kezdett. Ezek a népből nyugtalanságot okoznak. Kijelentem, miszerint a kormány kiadja a rendeletet, hogy a ki a népek önmaga iránti megnyugvását és bizalmát illy gyalázatos önzésből háborítani merészi, rögtönitől törvényszék elébe állíttassék. (Helyes.) Gyalázat uraim! a nehéz körülmények között emberek, kiknek vagyonuk van, elfeledkeznek a hazáról, és csak az önzést követik. De kérem alássan, ha pusztán csak a saját személyes materialis érdek ösztönéből indul is ki valaki, lehet-e balgább lépés, mintha azt mondja: mert az ellenség közeleg, nekem nem kell magyar bankó, a magyar pénzjegyek hitelét az ellenség nem ronthatja meg, csak annak hitele csökkenését szoríthatja partialis helyekre, míg fegyvere ott parancsol. De ha a nép maga rontja meg a pénzjegyek hitelét, magát teszi köldüssá. Ez bolondság! azonkívül, hogy véték, honarulás, bolondság is.

Im kezeim között van Zichy Ferencnek mint az orosz auxiliáriseregek császári biztosának, — fájdalom! hogy azt kell mondanom, miként a magyarok között még erre is akad ember, — Zichy Ferencnek parancsa következtében egy másik császári biztos Pécly Imre által Kassán kiadott rendelet a magyar pénzjegyekre nézve. Ezen rendeletben az foglaltatik, hogy a kinek magyar pénzjegyei vannak, bizonyos kiszabott idő alatt azt el ne mulasztja a commissariusnak beszoigáltatni, különben büntetettmi fog, ha pedig beszoigáltatja, kap róla nyugtárványt. (Kaczaj.) Már kérem, a mit politikájoknak vetek fel Kassán, azt természetesen Pesten is fogják követni, 's már most kérdem én: a magyar pénzjegyekért kiadott commissáriusi nyugtárványok ollyanok-e, mikép bármily eventualitások között is lehetne képzelní esetet, hogy éjrenek valaha valamit? Ha a nemzet győz, pedig a viszhang, melly jelentkezett, midőn kimondottam, hogy a hazát igen is megmentjük a nemzettel, de a nemzet nélkül nem, a viszhang, mellyől mondhatom, hogy Hevesmegyében valósággal tetté is érlelődött a népből, a legszebb reményt nyújtja, — ha mondom, a nemzet győz, 's erőfeszítése megmenti a hazát: lehet-e azt gondolni, hogy majd a magyar kormány, akarki legyen az, mind szép ezüst pénzzel fogja beváltani ama császári nyugtárványokat? Bizonyosan nem! Ha pedig minden erőfeszítése daczára elveszne a nemzet: volna-e olly gyáva a magyar földön, ki azon esetre, ha el kellene esni, nem inkább egy jobb hazá keresésében, mint az oroszsal szövetségelt ausztria vas járma alatt keresné jövőjét? Kérdem én: kifizeti-e ausztria — ha győz — azon nyugtárványokat, mellyeket a mi pénzjegyeinkért kiadott? azon ausztria, melly olly súlyedésben van financiaialis tekintetben is, hogy csak a minden oroszok czárjának kegyelme tartogatja istentelen életét? — Tehát kérem alázatosan, bolond, valóságos bolond azon ember, ki a magyar pénzjegyeknek értékét nem becsüli sokkal felebb még akkor is, ha az ellenség ott van, a császári auxiliáriseregek commissáriusának nyugtárványainál, mellyekből pénz sem akkor, ha a despotismus, sem akkor, ha a népszabadság győz, soha nem lesz. Ellenben, ha valahol ellenség van, ott néhány perczre eltenni volna ugyan kénytelen magyar bankjegyeit, de ezeknek értéke biztos, mihelyt a nemzet erőfeszítése következtében az ellenség kiveretik; és még akkor is, ha ez meg nem történtenék,

a' legrosszabb esetben is, az a' phisicai és morális lehetlenség közö tartozik, hogy bár a' szolgaság alapján is helyreállított béke után, bármely kormány ne legyen kénytelen respectálni az érték azon repraesentánsát, mely egy nemzet, egy nép között általános el van terjedve. A' magyar pénzjegyeknek becsét tehát az ellenség megjelenése, csak pillanatnyilag háboríthatja, de azoknak jövődjé minden esetre fennmarad; ellenben a' magyar pénzjegyek helyett a' népre feltukmált utalványoknak jövőjük semmi kigondolható esetben nincsen. Ha tehát valaki keblében nem dobog is a' kazafui érzet: saját érdekéből indulva, vessen magával számot, 's ne okozzon a' népben nyugtalanságot; ha pedig számot vetve magával, isten őt elegendő észszel nem áldotta meg, hogy felfogja saját érdekét: bennünket ellenben isten és a' nemzet akarata felruházott azon kötelességgel, hogy valakinek bolondsága miatt a' nép nyugalmát háborít ni ne engedjük, az, ki ezt malitiose háborítja, függni fog! (Helyeslés, tetszés.)

Ezeket tisztelt képviselőház elmondani jónak, szükségesnek tartottam. Egyszermind használom ez alkalmat, felszólítani a' főváros lakosságát, hogy a' kormánynak és országgyűlésnek kis időre távozása által, — ha elhatározatik — ne csüggedjen el.

Azt hittem, hogy a' szenvedés, mit az ellenségtől már szenvedett, megtisztította e' város lakóit, mint a' tűz megtisztítja az aranyat; de ha még tökéletesebb megtisztulásra szükség van, vegye ez alkalmat olyannak, hogy ezt isten azért bocsátja magyarországi fővárosára, hogy javuló, de még nem egészen körtalan szíve a' nemzetnek tökéletesen egységessé legyen. Én hiszek istenben, úgyünk igazságában, 's a' nemzet erejében, hogy távozásunk ez alkalommal hosszú időre ki nem terjedjen; de bár mennyire terjedjen is: Magyarország létét egy helyhez, egy városhoz kötni nem látom; Magyarország élni fog mindaddig, valameddig a' nemzetben meg lesz az elhatározás függetlennek, szabadnak lenni, valameddig a' nemzetnek kormánya, nemzeti képviselőgyűlése és hadserege van. (Igaz, helyes.)

Azért tehát uraim, a' mint én és kormánytársaim a' vérszék perceiben ránk nehezdedt kötelességek súlya alatt vidor és elhatározott tekintettel nézünk a' jövőbe, a' nélkül hogy kecsesleg akarnók a' nemzetet hiú reményekkel, a' nélkül hogy kicsinylenők a' veszélyt: úgy kérem a' nemzetgyűlést, kérek minden jelenlevőt, 's kérem a' népet, ne essék kétségbe önmaga iránt, mert ezt nem téve, Magyarország sorsa felett nem csak kétségbe esni nem lehet, hanem annak jövődjé iránt a' legnagyobb bizalommal lenni méltó okunk van. Én különben is semmit sem foghatok meg kevesebbet, mint a' gyávaságot. Ha a' gyávaság oly valami volna, mi által a' halandó ember halhatatlanná tehetné magát, úgy fel tudnám fogni a' gyávaságot; de midőn mindössze csak a' körül forog a' kérdés, hogy egy pár perczel hamarabb vagy később álljunk az igazságos isten ítélőszéke előtt, hogy egynehány napért gyávának lenni méltó volna, ezt meg nem foghatom. És ha ezen meggyőződést szívja be magába minden ember, ezen meggyőződés alapján Magyarországon teljesülni fog az, mit Börne a' világszabadságnak kivívására szükségesnek mondott: hogy az úr isten csak öt percze tegyen bátorrá minden embert, 's a' világszabadság ki lesz viva; 's én azt gondolom, hogy talán még e' padlatról sem fog elenyészni jelenlétünk nyoma, midőn már a' nemzetgyűlés és a' kormány újra itt lehet. (Lelkesedés.)

Méltóztassanak ezen körülményeket fontolóra venni, 's méltóztassanak megengedni, hogy némely dolgokat csak úgy egy általános szóval vagy kifejezéssel érintettem. Nekünk magyarokul a' hadjárat ügyében oly igen szükséges titoktartás nem igen tartozik érényeink közé, azért némely dolog iránt, addig míg épen munkában levén, annak végrehajtása körül tökéletes tudomást nem szerzünk, sokat mondani nem tartok tanácsosnak.

Nehezek a' nemzet jelen percei, 's én megvallom, erőmet gyengének 's a' sok munka által gyengültnek érzem. Szerencsésnek tartanám magamat, ha az újabb veszélyek perceiben

vissza lehetne lépnem, nem ugyan téllenségbe, hanem a' közönvédek hazáotlalmazó körébe; de a' nemzet velem parancsol, folytatni fogom hivatalomat minden körülmények közt, 's kérem, méltóztassanak engem, valamint a' kormányt is, eljárásunkban bizodalommal támogatni. Tévedhetünk nézeteinkben, és ha a' nemzet bölcsőbbeket parancsol helyünkre, azoknak akármikor örömet helyet adunk; de arról méltóztassanak meggyőződve lenni, hogy kebleinkben semmi más vágy, semmi más cél nincs és nem is lesz soha, mint a' haza megüdvésére törekvés, és hogy mi a' haza ügyét személyes megmentésünk érdekében sem feláldozni, sem elárulni soha nem fogjuk. Lelkesedés hosszan tartó éljenzés.)

Bezerédi István: Minél magyszerűbb a' próba, melyet isten reánk mért, annál erősebben illik megállanunk és szemébe néznünk minden veszélynek, minden zivatarnak, hogy megszerezük a' hazának azon jutalmat, melyet isten az erős kitartásnak mindig megadott. — A' mi feladatunkat illeti, legjobban fogjuk azt teljesíteni, ha gazdálkodván a' hazának drága perceivel, követjük tisztelt kormányzónknak tanácsát. Arra kérem tehát a' képviselőházat: határozzuk meg, hogy a' nemzetgyűlésnek ülései jelenleg felfüggeszettek, mindaddig, míg értesítés nyolán korelnökünk által tudunkra fog adni, hol és mikor jöjünk össze azoknak folytatására. Éljen Magyarország! Éljen a' magyar szabadság! (Helyeslés.)

Elnök: Méltóztassanak ebbe belé nyugodni? (Közhelyeslés.) Tehát a' ház határozatával szemmel kimondom: hogy a' képviselőház értesítvén az országnak körülményeiről, annak következtében, üléseit ez uttal Pesten tovább nem folytatja; hanem a' szerint, a' mint Debreczenben is szent fogadást tett a' nemzetgyűlés a' haza és világ előtt, hogy addig szét nem oszlik, míg a' haza megmentve nem lesz, de együtt maradand és feloszthatatlannak tekintti magát: most is követni fogja azon vonalt, melyet a' kormány és a' hazát védő nemzeti hadsereg követ. Ezt hazájának szeretetével töle kitéphetőleg váltig támogatandó. Ezt egyébiránt a' nemzetgyűlés úgy tekinti, hogy a' mint az isten kedvezőbbé teszi a' körülményeket, tanácskozásiat folytatni fogja; 's az ország kormányzójának és kormányának felelősségek alatt, kötelességévé tételik, hogy az időt és helyet azonnal kijelölve, azt a' ház elnöksége által tudtára adja a' képviselőknak, kik az elnök felhívására egybeseregleni, és üléseiket folytatni fogják.

Egyébiránt bizván az istenben és a' nemzet igazságos ügyében — áldást mondom a' képviselőkre, áldást drága hazánkra.

Ülés vége 10 óra után.

Belföld.

Szeged, jul. 12. A' kormányzó és az összes kormány tegnap érkezett Szegedre. Ez a' város, ez a' vidék, mely szabadságunk szent harcában már oly sokat áldozott, örömmel szentelt azon napon, melyen a' kormány és kormányzó keblébe érkezett.

Tegnap este a' tágas piacot tömérdek nép lepte el. A' kormányzó szállása előtt gyűlt össze Szeged lelkes népe, hogy isten hozottat mondjon magyarországi legnagyobb polgárának.

Fáklyák lobogtak az éj sötétében ő előtte, ki a' haza éjében mindnyájunk fáklója, világító tornya. Szeged gyönyörű magyar hölgyei jöttek el ünnepi öltözötben, fáklyával kezökben. A' város örvendő érzelmeit ügyesen tolmácsolta a' tanács kijelölt szónoka.

És Kossuth szólott a' néphez, oly lélekrehatólag, oly fölmagasztalt profétai lélekkel, mint egy Mózes, mint maga a' megváltó.

„Meglepő rám nézve — mondá többek közt — hogy Szeged szép leányai, kiknek szende örömeiket a' háboru megzavarta, örvendezve jöttek előmbé fáklyákkal, isten hozottat mondani,

midőn én ide nem hoztam örömet, a' kivivott diadal örömet, hanem hoztam a' kitartás nehéz munkáját, hoztam az áldozatra készülés terheit 'sat. A' gondviselés ujaira ismerék én azon nagy veszedelemben, melyet az istentelen dynastia a' muszkák behívása által nyakunkra hozott. Igen is, elválasztotta a' magyart az isteni gondviselés, hogy lenne alapja a' világszabadságnak, megváltója Europa népeinek. Magyarország vagy azon kárporsó lesz, melybe a' népek szabadsága hosszú századokra eltemetetik; vagy azon terített asztal, hová az örvendező szabadság népek jönnek élvezni a' boldogságot." 'sat.

Szászoros éjében tört ki a' nép határtalan lelkesedése. Olykor egy-egy „eviva Kossuth“ kiáltás is hangzott a' többi közül. Mint egy dél felől jött viszhang; viszhanga a' vérszög Italia rokonérzésének!

Az ünnepélyes menet, — melyben a' nemzetörök is részt vettek — a' Rákóczi induló harsogása mellett távozott el.

Ha minden polgár készen tartja karját és fegyverét, kevés idő múlva tiszta lesz ellenségeitől e' szép haza. Hol közel 200 ezer rendes hadsereg áll fegyver alatt, hol maga a' nép egytől egyig el van határozva győzni vagy meghalni, ott a' császárok és királyok öldöklő hadai csak dicsőségét, hatalmát névelik egy szabad nemzetnek, mely önmagáért küzd, Europa lételetéért, szabadságáért küzd.

Szentágotai kuntábor, július 9-kén. Az oroszoknak Debreczenbe történt bevonulásáról, a' magokat épen nem hősiesen viselt civisnek elkövetett zsarolásról, 's harmadnapra történt rögtöni kivonulásáról debreczeni levelezője eddig bizonyosan tudósítandotta ont *) de hogy kinek köszönheti Debreczen, 's illetőleg az egész vidék, hogy a' nagy hűhóval jött muszka a' már megrémült N. Várad felé nem nyomult; sőt Debreczenből is, és pedig a' legnagyobb sietséggel, 's jedségtanúsító zavarral takarodott ki, arról a' hős debreczeniek aligha álmodnak. „Katonai erő nélkül hagytanak“ ily pharissai tarkagatják szegyeteljes viseletüket, „mit tehet a' magára hagyott nép rendes katonaság és fegyver nélkül? Nézzetek nagykunsági szomszédaitokra, 's piruljatok; a' lelkes.

Kun nép ezereknél táborba szállott, és erélyes vezérok Korponai ezredes ügyes demonstratioi és czélszerű intézkedéseinek köszönheti hogy az orosz had rémületen vissza húzódott. — Táborunk erő része ma Debreczen felé indult ott fűhadiszállást veendi és Simonyi őrnagy vezénylete alatt álló bihari néptáborral egyesülendő. Letépjük a' tornyán most is lobogó sárgafekete zászlót, az örökös szolgaság rémkép jelét és nemzeti szabadságunk lobogóját tűzzük ki veres keresztrel, hogy vallásunkért nemzetiségért harcolni minden hazafi siessen. Hadi működéseinket a' nagy közönség előtt elmondani nem ránk tartozik, de el nem hallgathatom három társaink bator tettét. Papini Ferencz őrmester, Simonyi Antal és Keresztési Gábor tizedesek a' nyíregyházi unjoncz telepből. Ugyanis 40 kozákat szalasztottak meg. Ujvárosban megmentvén a' muszkák körmei közül 22 szekeret 150 fegyverrel és hadi pogyászszal.

Szabadka, július 9-dikén. Igmándy alezredes mozgó csapatja megtámadván a' Jellachich által személyesen vezényelt ellenségnek egy csapatját, a' mi oly jól sikerült, hogy az ellenség 60 halottat és a' bán meglőtt lovat a' csatamezőn hagyva a' csatornán át sietve visszavonult. Ezen szerencsés ütközet következtében az egész csatorna-vonal az ellenségtől mentve, kezünkben van. Sz. Tamás vitéz seregünk által megszállva, hol a' bator vezér G. u. o. n. táborunk erejét összpontosítván, megtanítandja a' vad ráczokat a' magyar becületre.

*) A' tudósítás még eddig kezünkhez nem érkezett. Egyébként hogy miként vagyunk eddig értesítve mi a' Debreczenben törtétekről, 's miként vélekedünk a' debreczeni népről, annak mai cikkünkben jelét adók. Szerk.

Felelős szerkesztő Emödi Dániel.

HIRDETÉSEK.

884. 888. 903. 904. szám.

3-3

Köröztetés.

Cziglián János a' német vasasoktól elfogott, és a' 2-ik huszár ezred tartalékához beosztott köztiszt, 25 éves, közép zömök termetű, gesztenye színű haja, bajusza, kék szemű, tiszta képű, f. hó június 2-án Jászberényből.

Csekei Mihály, ágyús, Zala megyei, 24 éves, nőtlen, gesztenye színű haja, rendes orru, teli képű, bajusza kevés, mértéke 5' 3, 3" május 25-én Nagy Váradról.

Irimi Miklós, alágyús, biharmegyei, bőszőrményi 13 éves, magyar földmives, nőtlen, kicsiny termetű, szőke haju 's ábrázatu, szabályos orru, bajszatlan, f. hó 9-én Nagyváradról.

Hamra József, 96. z. beli közönvéd, szabolcsmegyei, magyar, 18 éves reformatus, nőtlen f. év május 24-én Miskolczról.

Hudik Mihály 96. z. beli közönvéd, zemplénmegyei motovénai, magyar, 21 éves, r. catholicus, nőtlen.

Zubitzki József, 96. z. aljbeli köztiszt, zemplénmegyei klenovai születés, magyar, 28 éves, r. catholicus, nőtlen semmi mesterséggel.

Petruska János, 96. z. beli közönvéd, zemplénmegyei, zatoveri, magyar, 28 éves, r. catholicus, nőtlen.

Miczruch András 96. z. beli köztiszt, zemplénmegyei, luzsini, magyar, 22 éves, r. catholicus, nőtlen, mind f. év május 30. Miskolczról.

Hölgyi János, alágyús, ungmegyei, n. selmezi, magyar 20 éves, reformatus, nőtlen, földmives.

Iván András, alágyús, ungmegyei, kisselmezi, magyar, 20 éves, r. catholicus, nőtlen, földmives, f. év május 21-én.

Soger György, alágyús, beregmegyei, nagy-dobri, magyar, 17 éves, r. catholicus, nőtlen, semmi mesterségű, f. év május 24-én.

Fischer Gábor, 20-ik z. beli tizedes, pesti, 33 éves, heber, nőtlen, szabó mesterségű, f. év május 23-án mind négyen a' munkácsi várból megszöktek, mindnyájan fogadó pénzüknön kívül, átvett ruhaneműket magukkal vivén; hivatalosan minden polgári közhatalások felszólítottak, nevezett szökevények keblükbeni keresésére, és a' mennyiben feltaláltatnának, azoknak a' legközelebbi katonai hatóságának leendő azonnali átadására.

Budapest, június 16-án 1849.

Kiss Ernő,
hadi főparancsnok.

Hirdetmény.

3-3

A' diosgyőri uradalom rézéről közhírré tételik; hogy Borsodmegyében létező muhi pusztán az uradalmi juh-akolban 62 darab hágó kosok 126 darab két éves, 70 darab egy éves mustra kosok, 306 darab anya juhok, folyó év augusztus 21-kén Muhi tartandó árverés utján, a' legtöbbet ígérőnek készpénzért fog eladni.

Kelt Diósgyőron máj. 31-én 1849.

A' pénzügyministeri utóól.

Kassa városa részéről ifjabb Ivánovics Mihály kőmives legénynek, — vagy örökösének, mint néhai Ivánovics Mihály végrendeleti egyik hagyományosának megjelenésére, 's a' neki végrendeletileg jutott, 's Kassa város letét-pénztárában ideiglenesen fentartott 150 v. ftnyi örökségének felvételére egy évi határ-ido azzal tüzetik ki; hogy fentírtott örökségnek felvétele végett Kassa városához járuljon. Mi is ezennel közhírré tételik.

Kelt Budapesten június 14-én 1849.

Belügyminister
Szemeré Bertalan.

Me
badság-t
beiktatás
nem véte

A' d
hozott l
geden f.

C. | t. 3

Köri

Reis
Lörcncz, K
zsef, Bier
alhadnagy

Merc
István, Kö
lak Mátyás
József, Ny
Mind
Szeg

Tapas
nyiségbeni
váltópénzne
meghagyati
pénzjegyek
ezer pft. ér
tandó váltó
hanem csup
tására fordit
Jelen r
tése, ennek
hitelének biz
1-ör.
pénzjegyek
felváltásul e
pénzjegyek t
ban letároltas
2-ör. E
mi számtételi
hogy a' menn
ezer pft erej
ugyanannyi n
pénz (Scheid
tásat az állad
3-ör. A
váltójegyekne
4-er. A
rendes könyv
tételni, hogy
tuspénzjegyér
váltathatik fe
gyek forduln
dó pénztárb
eszközlettni,
tásnál csupán
5-ör. Ez
keblében mi
nánt elfogadn
lom minden ja
6-ör. A'
nebbi korlátol

*) E' hirdetm
tése ez
*) A' Közlön
vén, a' H'
z iljúk a'
nyeket.